ஓம்

திருமணவாழ்த்தும்.

நீதிநெறித் தாலாட்டும்.

இவை

பண்டிதர் மு. பொ. ஈசுரமூர்த்தியா பிள்ளை
அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

ஸ்ரீவில்லி புத்தூர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ T. சண்முக சுந்தர முதலியாரவர்கள்

விரும்பியவண்ணம்

சென்னை: ரா. விவேகானந்த யந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1912

இதன் விலை அணா 1½

REGISTERED COPYRIGHT.

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட

ஜூலை மாதம் வருடம் 83

செப்பனிட்டு முடித்த

ஜூலை மாதம் வருடம் 83

ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்.

ஓம்

திருமணவாழ்த்தும்

நீதிநெறித்தாலாட்டும்.

இவை

பண்டிதர் மு. பொ. ஈசுரமூர்த்தியாபிள்ளை

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்

ம-ள-ள-ஸ்ரீ T. சண்முகசுந்தர முதலியாரவர்கள்

விருப்பியவண்ணம்

சென்னை ரா. விவேகானந்த அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1912

இதன் விலை அணா 1½.

O-,182MEMI,N
N12

முன்னுரை

"எல்லாப்பொருளும் இதன்பாலுள இதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால் — சொல்லாற்
பரந்தபாவா லென்பயன்? வள்ளுவனார்
சுரந்தபாவையத் துணை."

என 'மதுரைத்தமிழ் நாயகனார்' திருக்குறளைப் புகழ்ந்து துதித்தார். இத்தகைய திருக்குறளாகிய நம் தமிழ் மறையானது அன்று தொட்டு இன்றுவரை, அதாவது 1500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, தமிழர்களாலும் மற்று உலகத்தில் அறிவுடையவர்கள் யாவர்களாலும் பொதுமறை என்று போற்றிக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு உயர் வொப்பாகிய நூல் இதுவரை எம்மொழியிலும் தோன்றவில்லை என்பது ஒப்பமுடிந்த உண்மை.

'நீதிநெறித்தாலாட்டு' என்னும் இந்நூலானது, அத்திருக்குறளில் அடங்கிய 133 அதிகாரத்திற்கும் ஒரு அதிகாரத்திற்கு ஒரு கண்ணியாக 133 கண்ணிகளாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் முக்கிய கருத்து ஒன்று இத்தாலாட்டில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

'தாலாட்டு' என்னும் சொல்லால், தொட்டிற் பருவமுடைய சிறுவர்க்காக இந்நூல் இயற்றப் பெற்றிருக்கிறதென்பது தெரியவரும். இத்தாலாட்டைப் பாடுவோரும், பாடுவிப்போரும், கேட்போருமாகிய ஒரு குடும்பத்தில் பலபருவத்து மக்களின் கருத்தும் இனிற் செல்லும்படி நேரிடுமாதலின் இந்நூல் யாவர்க்கும் பயன்படுவதாகவே யிருக்கின்றது. மேலும், முதனூலாகிய திருக்குறளைப்பற்றிய எண்ணமும், அதனைக் கற்கும் விருப்பமும் பற்பலரிடத்தும் உண்டாவதற்கு இந்நூல் சிறந்த கருவியாகின்றது.

குழவிப்பருவத்தில் ஊட்டுமறிவே பின்வளர்வது இயற்கையாதலின், இவ்வுண்மையுணர்ந்த இந்நூலாசிரியர், இம்மை, மறுமை, வீட்டிற்கு உறுதி பயப்பதோர் நீதிநெறியை விளக்குவதாகிய இவ்வின்னமுதை, அப்பருவத்திலேயே ஊட்ட வேண்டுமென்னும் கருத்துடையவர்களாய், இந்நூல் எழுத முன் வந்தார்கள். தமிழ் உலகம் இவர்கட்கு என்றும் கடப்பாடுடையதாயிருக்கின்றது.

பாளையங்கோட்டை,
23—6—12.

C. P. சுப்பய்யா பிள்ளை, B. A.

ஓம்

நீதிநெறித்தாலாட்டு

முகவுரை.

அறிஞர்காள் !

நன்னூல்களான தொன்னூல் பன்னூலின் முன், நூலெனத் தரும் என்னூலெனினும் இயற்றும் ஆற்றல் எனக்கில்லை யென்றறிந் தடங்கியிருக்கிற எனக்கு சின்னூலாகிய இந்நூல் வரலாறு கூற விடை யருண்மின்:

7, 8, வருஷத்திற்குமுன், தாலாட்டுக்கண்ணியில் ஒன்றேனும் தெரியாதிருந்த எனதுபுதல்விக்கு தலைக்குழந்தை பிறந்தவுடனே, நீதியுணர்த்தத் தக்க கண்ணிகள் சிலதனக்குக் கற்பிக்க வேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொண்டபடியால், நீதிநூல்களிற்சிறந்த திருக்குறளிற் சிலவற்றிற்குக் கருத்துரை கூறு முறைபோல் 30 கண்ணி எழுதிக் கொடுத்தேன். இவற்றைக் கேள்வியுற்ற நண்பர்கள் சிலர் தங்களுக்கு ஒவ்வொரு பிரதி விரும்பினார்கள். ஆனால் இரண்டொருவர்க்கு மாத்திரம் அங்ஙனம் செய்வித்தல் வாய்த்தது. வேறு சிலர் "அச்சிட்டுத்தருக" என்றார்கள். அதற்கப்பால் அறம், பொருள் ஆகிய இருபாலிலும் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கு ஒவ்வொரு கண்ணிவைத்துப் பாடி 70-வரை ஆனவுடன், இது பெரும்பாலார்க்குப் பொருந்திய நடையில் அமைந்திருக்கிறதாவென்று தெரிந்துகொள்ளக் கருதி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் இந்துக்கல்விச்சாலையில் பலவித்துவான்கள் முன்னிலையில், ம-ா-ா-ஸ்ரீ V. குப்புசுவாமிஅய்யரவர்கள், பி. ஏ., பி. யல்.,(டிஸ்திரிக்கட்டுமுன்சிபு) சபைத்தலைமையில் அரங்கேற்றப் பெற்றது.

அப்பால் இருபாலும் சேர்ந்து நூற்றெட்டுக்கண்ணிகளாய் முடிந்தபின், பாளையங்கோட்டையில் எனது நண்பர் C. P. சுப்பய்யா பிள்ளை, B. A. (Pleader) யவர்களிடத்தில் காண்பித்தேன் அவர்கள்

பார்த்துக் காமத்துப்பால் என்சேர்க்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். அகப்பொருளைவெளிப்படையாகக்கூறல் அடாதென்றும் பொருத்தமுறக்கூறல் என் போலியர்க்கியலாதென்றும் பகர்ந்தேன். அவர்கள், முதனூற்படியே முப்பாலும் மொழிதலே முறையாமென்றும் அன்றேல் குறையாமென்றும் எற்கு வற்புறுத்தியுணர்த்தியதால் மூன்றுவதுபாலும் சேர்த்து முடிக்கலுற்றேன். முடிந்தபின், 1909௵ மே௴ 4௳ திருநெல்வேலியில் தாயம்மையம்மாள் பெண் கல்விச்சாலையில், ஸ்ரீமான் கோ. சுந்தரமூர்த்தி பௌராணிகர் சபைத்தலைமையில், ஸ்ரீமான்பண்டிதர் தி. பா. சிவராமபிள்ளையவர்கள் முதலிய செந்தமிழ்ப் புலவர்கள் முன்னிலையில் பிற்பாகமும் அரங்கேற்றப்பெற்றது.

இனி, இந்நூலைத்தனிமையிற்பார்வையிட்டு அபிமானித்த கனவான்களுக்கும் கடமைபட்டுள்ளேன் விரிவஞ்சி இருவர் பெயர்மட்டும் குறிக்கிறேன்: திருவனந்தபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ சு. க. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலி வக்கீல் T. S. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள். இவர்களில் நெல்லை நண்பரவர்கள் இந்நூலை அழுத்தமாய்ப் பார்த்ததும் அன்றி, சில இடங்களில் இனிது விளங்க வைத்தற்கு, கூடவிருந்து உதவி புரிந்தார்கள். மேலும் இவர்கள், இத்துடன் சேர்ந்திருக்கிற "திருமணவாழ்த்தையும்" சிரத்தையுடன் பார்த்து அச்சிற்பதிப்பிக்க விரும்பினார்கள்.

திருமணவாழ்த்தின் வரலாறு

மூன்றுவருஷத்திற்கு முன், எனது பழைய மாணாக்கரும் நண்பருமாகிய சுற்றத்தார் ஒருவரது திருமணத்திற்கு என்னைப் போகவொட்டாமற் செய்த காய்ச்சலுக்குப் பொழுது போக்காகவும் எனதாற்றாமையை மாற்றும்படியாகவும் சில வாழ்த்துக்கண்ணிகளை எழுதியனுப்பலுற்றேன். எழுதும் இடையில் பார்த்த தோழர் ஒருவர் 'இது பொதுவாக வழங்கத்தக்கதாகும்' என்று கூறியதால் பின்பு சிறப்புப்பெயர்களை மாற்றி வேறு பிரதி எழுதினேன். அப்பால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பென்னிங்டன் புஸ்தக நிலையத்தில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ K. S. இராமசுவாமி சாஸ்திரிகள், பி. ஏ., பி. யல்., (டிஸ்திரிக்டு முன்சீபு) சபைத்தலைமையில் இதுவும் அரங்கேற்றப்பெற்றது.

அதன்பின்பு, திருநெல்வேலியில் ஒரு கலியாண வீட்டில் ம-௱-௱-ஸ்ரீ N. A. V. சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள், பி. ஏ., பி.யல், சபைத்தலைமையில் மணமக்களை வீற்றிருக்க வைத்து ஒருமுறை வாசிக்கலாயிற்று. இப்பால் தாலாட்டினை அச்சிடக் கொடுக்குங்கால் இவ்விரண்டுக்கும் பொருத்தம் தோன்றியதால் இதனையும் சேர்த்துக்கொடுத்தேன்.

இவற்றின் சிறப்பை முன்னரே அறிந்து அபிமானித்த நண்பர்களிடத்தில், எனது நன்றியுணர்வை முன்னிட்டு, காலங்கடத்திய குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்,	இங்ஙனம்
ஜூன் ௴, 1912.	மு. பொ. ஈசுரமூர்த்திப்பிள்ளை.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
2 - OCT 1912
MADRAS

உ

நீதிநெறித் தாலாட்டு

காப்பு வெண்பா

செய்ய திருக்குறளிற் சேர்ந்த பத்துக்கொன்றாகத்
தய்யல் தாலாட்டும் தரம்பாட,—மெய்யடியார்
நெஞ்சிற் பொலிந்திலங்கும் நின்மலனை நேர்மையுற
அஞ்சலி செய்கின்றும் அமர்ந்து.

கண்ணே! என்கண்மணியே! கண்மணியின் உள்ஒளியே!
எண்ணே! எழுத்தே! எழுத்துணரும் மாமணியே!

அறத்துப்பால்.

1. கடவுள் வாழ்த்து.

அகரம் எழுத்தின் முதல் ஆகிநிற்குந் தன்மையைப் போல்
சகம் எலாம் தோற்றுவிக்குஞ் சாமியை நீ கைதொழுவாய்.

2. வான்சிறப்பு.

உண்ணும் பொருள் எல்லாம் உண்டாக்குந் தானுணவாம்
மண்ணில் மழையதுபோல் மாண்பொருள் மற்றில்லையம்மா!

3. நீத்தார் பெருமை.

உள்ளத் துறவுடைய உத்தமர் சீர் ஓதில் முந்நீர்ப்
பள்ளத்திலும் பெரிதாம் பாராய் பசுங்கிளியே.

4. அறன் வலியுறுத்தல்.

பொய்யாசை கோபம் பொறாமை கொடுஞ்சொல் நீக்கில்
செய்யும் தொழில்கள் எல்லாம் செய்ய அறமாய் அமையும்.

5. இல்வாழ்க்கை.

இல்லறமே மாந்தர்க்கியல்பாம். துறவறமும்
நல்லறமே யாகும் என்பார் நற்றுணைதான் இல்லை எனில்.

6. வாழ்க்கைத் துணை.

தன்னொழுக்கம் குன்றாமல் தன்கணவனைப் பேணும்
பொன்னே பெண்ணாவாள் எனப் போற்றுவார் புண்ணியரே.

7. புதல்வரைப் பெறுதல்

தந்தை கடன்மைந்தருக்குத் தக்ககல்வி ஓதுவித்தல்.
மைந்தர்கடன் தங்குலத்தை மாட்சிமையால் ஏற்றுதலே.

8. அன்புடைமை.

அன்பேஉயிர்க்குயிராம். அன்பிலாரே பிணங்காண்.
இன்பமுற வேண்டுவையேல் யாரிடத்தும் அன்புவைப்பாய்.

9. விருந்தோம்பல்.

வந்தவிருந்தை அன்பாய் வாழ்த்தி உபசரித்தால்
எந்த நாளும் இளையாள் இருப்பாள் இனிதமர்ந்தே.

10. இனியவை கூறல்.

கனியிருக்கக் காய் அருந்தின் கண்டோர் சிரிப்பர் அன்றோ!
இனிய மொழியிருக்க ஏசல்மொழி பேசுவதேன்?

11. செய்நன்றி அறிதல்.

நன்றி செய்தபேரை ஒரு நாளும் மறவாதே.
அன்றே மறந்திடு நீ ஆர்செய்த தீங்கையுமே.

12. நடுவு நிலைமை.

நன்மைதரும் என்றாலும் நீங்காய் நடுநிலைமை.
இன்மை யுனக்கதனால் எய்திடினும் ஏசாரே.

13. அடக்க முடைமை.

அடக்கமுடன் பணிந்தால் அமராபதி ஆள்வாய்
அடங்காதார்க் கெல்லாம் அருந்துயர மேகதியாம்.

14. ஒழுக்கம் உடைமை.

ஒழுக்கம் உடையவரே உத்தமர்; மேலான குலம்.
இழுக்குடையார் எல்லாம் இழிந்தகுல மாவர்கண்டாய்.

15. பிறன் இல் விழையாமை.

தன்மனையோடின் புறலே தக்கது மற்றோர் மனையால்
இன்புறுதற் கெண்ணுதலும் ஈனமிகு துன்புறுமே.

16. பொறையுடைமை.

பொறுத்தார்க்கிப் பூமியிலும் பொன்னுலகிலும் புகழாம்.
பொறுமையிலார்க்கின்பம் பொருந்ாதொரு நாளும்.

17. அழுக்காறாமை.

சேர்ந்த இடத்தைப் பொசுக்கும் தீயினைப்போல் எந்நாளும்
ஆர்ந்த பொறாமைதான் அகம்பொசுக்கும்; ஆகாதே.

18. வெஃகாமை.

பிறர்பொருளை இச்சித்தல் பேதமையாம். பின்னும் அதே
அறவழிக்கும் நங்குடியை. ஆர் அமுதே நீயறிவாய்.

19. புறங்கூறாமை.

உன் குற்றம் நீயுணர்ந்தால் ஊரார்தம் மேற்பழியை
அன்பற்றுக் கூறுவையோ! ஆய்ந்துரையாய் கண்மணியே.

20. பயனில் சொல்லாமை.

அங்கணத்தின் நின்றும் அழுக்குநீர் தான்கசியும்.
பொங்கிவரும் புன்மொழியே புல்லரியல் காட்டிடுமே.

21. தீவினை அச்சம்.

தீவினைக்கே அஞ்சிடுக. தீவினை செய்தோர்க்கும் அதை
நீதிரும்பச் செய்யாமை நீதிமுறை என்றறிவாய்.

22. ஒப்புரவறிதல்.

ஏதும் எதிர்பாராமல் எங்கும் மழை பெய்வதுபோல்
நீதியுடனே பிறர்க்கு நீயுதவி செய்திடுவாய்.

23. ஈகை.

இல்லாருக் கீவதுடன் ஏற்பதிகழ் வென்றறிதல்
நல்லாரியல் பெனவே நன்கறிவாய் கண்மணியே.

24. புகழ்.

புகழோங்க வாழ்வாரே வாழ்வாரிப் பூமியிலே
இகழ்பட வாழ்வோர்கள் இறந்தவுரை ஒப்பர்கண்டாய்.

25. அருளுடைமை.

அன்பின் விரிவே அருளாம். அருளுடையார்
இன்பமுடையார்; மற்றெப்பொருளும் தாமுடையார்.

26. புலால்மறுத்தல்.

தன்னுடம்பையே வளர்க்கத் தக்கோர் பிறிதுடம்பைத்
தின்னும் விருப்பம் தினையளவுங் கொள்ளாரே.

27. தவம்.

வந்ததுன்பம் தான்சகித்தல், வாழும் உயிருக்கிடைஞ்சல்
எந்தவிதமுஞ் செய்யாதே யிருத்தல், நற்றவங்காண்.

28. கூடாவொழுக்கம்.

வஞ்சத்தவவேட மானிடர்கள் தம்மையவர்
நெஞ்சே சிரித்திகழும்; நீயுணர்வாய் கண்மணியே.

29. கள்ளாமை.

எள்ளாமை வேண்டுவையேல் இம்மை மறுமையிலும்
கள்ளத் தனத்தைக் கனவிலும் நீ எண்ணாதே.

30. வாய்மை.

பொய்மை பலதீங்கின் புகலிடமாய் நிற்பதுபோல்
மெய்மை பல நன்மைகளை மேல்வளர்க்குந் தாயாமே.

31. வெகுளாமை.

சேர்ந்தாரைக் கொல்லுஞ் சினத்தைச் செலுமிடத்தும்
ஓர்ந்து பொறுமையுடன் உள்ளடக்கு கண்மணியே.

32. இன்னா செய்யாமை.

தீங்குனக்குச் செய்தோரைத் தெண்டித்திடும் வகைகேள்;
பாங்கவர்க்குச் செய்வாயேல் பணிவாவர் நாணமுடன்.

33. கொல்லாமை.

உன்னுயிர் எவ்வண்ணம் உனக்கருமையோ அதுபோல்
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இருக்கும்; மாள்வித்தல் பாதகங்காண்.

34. நிலையாமை.

நிலையில்லா வாழ்வை நிலையுடையதாக வெண்ணி
அலைவுதருந் தீங்கியற்றல் ஆகாது கண்மணியே.

35. துறவு.

எதன் எதன்மே லாசையைநீ எற்றுமல் விட்டனையோ
அதன் அதனால் நீ துன்ப மடைவதில்லை கண்மணியே.

36. மெய்யுணர்தல்.

எப்பொருள் எத்தன்மையதாய்த் தோன்றிடினும் அப்பொருளின்
மெய்ப்பொரு ளாராய்ந் துணர்தல் மெய்யறிவாம் கண்மணியே.

37. அவாவறுத்தல்.

பிறவிக்குக் காரணமாம் பேராசையை ஒழித்தால்
துறவிக்கு மேலாவாய் துன்பம் உனைச் சேராதே.

38. ஊழ்.

நல்ல காலத்தில் எல்லாம் நன்றாய் முடிவதுபோல்
பொல்லாக் காலத்தெதுவும் புண்படுத்தும் அஞ்சாதே.

பொருட்பால்.

39. இறைமாட்சி.

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவனே மக்களுக்கோர்
இறை என்னலாகும்; அவன் எவ்வுயிர்க்கும் தாயாமே.

40. கல்வி.

கற்கத் தகும்நூல் களங்கமறக் கற்றபின்பு
சொற்படி நேராய் நடந்தால் தோன்றும் சுகமலைத்துப்

119604

41. கல்லாமை.

கல்விதரும் பேரழகே கட்டழகாம்; கல்வியில்லாப்
புல்லர் அழகுவெறும் பொம்மை அழகொப்பாமே.

42. கேள்வி.

கற்றறிந்திலாய் எனினும் கேட்டறிவாய். அவ்வறிவும்
உற்றதுணையாய் உதவும்; உண்மையிது கண்மணியே.

43. அறிவுடைமை.

மனம்போனபோக் கெல்லாம் போகாமல் மார்க்கமறிந்து
இனமான நன்மை இயற்றல் அறிவாம் மணியே.

44. குற்றங்கடிதல்.

சிறுமைசினம் லோபம் வீண்களிப்பு சேர்செருக்கு
ஒறுக்கத்தகுங் குறைகள் ஓர்ந்துதவிர் கண்மணியே.

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

பெரியோர்களைத் துணையாய்ப் பேணிக்கொள்வோர் இடத்தில்
அரியபொருள் எல்லாம் அமைந்திடுங்காண் ஆரமுதே.

46. சிற்றினஞ் சேராமை.

மாமழைநீர் தான்சேர்ந்த மண்ணியல்பாய் மாறுதல்போல்
நாம்சேர்ந்த மாந்தர்குணம் நம்மையுறும் நல்லமுதே.

47. தெரிந்து செயல்வகை.

எண்ணி எண்ணித் தேர்ந்து தெளிந்தெத் தொழிலும் செய்திடுக.
எண்ணாது செய்துபழி எய்தல் இழுக்கென் றுணர்வாய்.

48. வலியறிதல்.

வினைவலியும் உன்வலியும் மாறருன்வலியும் உன்தன்
துணைவலியும் ஓர்ந்தே தொழில்செய்நீ கண்மணியே.

49. காலம் அறிதல்.

காலநயம் ஆராய்ந்து காரியங்கள் செய்வோர்க்கே
ஞாலமுங் கைவசமாம் நற்கதியும் உண்டாமே.

50. இடனறிதல்.

ஆனையை வெல்லும்முதலை ஆழ்நீர்விட்டிங்கு வந்தால்
பூனையைக் கண்டாலும் அஞ்சும் பூமிவலி தேர்ந்திடுவாய்.

51. தேர்ந்து தெளிதல்.

கற்றசில இடத்தும் கார்மடமை யுண்டதனால்
உற்றகுணங் குற்றம் இரண்டாராய்ந் துறுதிகொள்வாய்.

52. தேர்ந்து வினையாடல்.

இதனால் இதனை இவன்முடிப்பான் என்றறிந்தே
அதனை அவன்பால் விடுத்தல் ஆளுமுறை ஆணிமுத்தே.

53. சுற்றந்தழால்.

சுற்றத்தார் வந்தவர்கள் சூழ்ந்திருக்க வாழ்தல் செல்வம்
பெற்றதனாற் கொள்ளும் பெரும்பயன் காண்பேரரசே.

54. பொச்சாவாமை.

சினம் எத்தனை தீங்கு செய்யுமோ அத்தனையும்
மனமறதியாலும் வரும்; மற்றதனை நீக்கிடுவாய்.

55. செங்கோன்மை

வேலால் வருத்தல் அரசன்று. வெகு [illegible]றுசெங்
கோலாற் குடிதழுவல் குற்றமிலா வெற்றிதரும்.

56. கொடுங் கோன்மை.

ஏழையழுத கண்ணீர் கூரியவாளாகும், மன்னன்
வாழ்வுகுன்றும்; மண்ணில் மழைவளமுங் குன்றிடுமே.

57. வெருவந்த செய்யாமை.

காணக் கிடையான் கடுத்த முகமுடையான்
நாணுக்கொடுஞ் சொல்லான் நாட்டைவிடக் காடுநன்றே.

58. கண்ணோட்டம்.

காரியக் கேடாகாமல் கண்ணோட்டஞ் செய்யவல்லார்
சீரியர் ஆவார் எவர்க்கும் திண்ணமிது தெள்ளமுதே.

59. ஒற்றாடல்.

நாட்டினில் எங்கெங்கும் நடப்பவற்றை ஒற்றர்களால்
கேட்டறிதல் மன்னவர்க்குக் கேடுதவா நன்னெறியாம்.

60. ஊக்கம் உடைமை.

ஊக்க முடையார்க் கொருக்காலுங் கேடிலையே
ஆக்கம் அதுவாம் எனவே ஆய்ந்தறிவாய் மாங்குயிலே.

61. மடியின்மை.

மடி என்னும் சோம்பல் கொண்டார் மாமுயற்சி செய்பவர் தம்
அடிமையாய்க் கீழ்ப்படுவர். ஆதலிற் சோம்பாகாதே.

62. ஆள்வினை உடைமை.

வேளாண்மை என்னும் விருந்தோம்பும் மேன்மை, மிக்க
தாளாண்மை யாகிய தன் ஆள்வினையா லாகுமன்றே.

63. இடுக்கணழியாமை.

இன்பம் விரும்பாதிருந்தே என்ன துன்பம் வந்தாலும்
முன்பு நின்று தாக்கின் அந்தத் துன்பம் நமைத் தாக்காதே.

64. அமைச்சு.

எல்லாந் தெரிந்துணர்ந்தே ஏற்றபடி செய்துறுதி
சொல்லுதலும் வல்லவனே சூழ்ச்சியுள்ள மந்திரியாம்.

65. சொல்வன்மை.

கேட்டார் வசப்படவும் கேளார் விரும்பிடவும்
பாட்டார் மதிக்கும் உயர் பால்மொழி நீ செப்பு கண்ணே.

66. வினைத்தூய்மை.

தாய்பசியால் நொந்தாலும் தாழ்வான செய்யாதே.
நோய் கொளினும் செய்யாதே நூலோர்பழிக்கும் வினை.

67. வினைத்திட்பம்.

எண்ணியவா றெப்பொருளும் எய்தலாம் எண்ணியவை
திண்ணமாய்க் கொண்டு தொழில் தீர்க்கமுடன் செய்வாரேல்

68. வினை செயல்வகை.

முடிவும், இடையூறும், முற்றியபின் அச்செயலால்
படுபயனும், ஆராய்ந்து பார்த்து வினைசெய்திடுவாய்.

69. தூது.

தூதர்க்கு வேண்டுவன தூய்மை, துணிவுடைமை,
மேதக்க கல்வியறிவு, ஆராய்ந்த சொல்வன்மை.

70. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அகலாதணுகாதே அரசன் அருகேயிருந்து
முகக்குறியால் ஓர்ந்து மொழிதல் மந்திரிக்கழகாம்.

71. குறிப்பறிதல்.

கூறாமல் யாவும் குறிப்பால் அறியவல்லார்
மாறாமல் வேந்தர் மணியாய் விளங்குவரே.

72. அவையறிதல்.

அவையறிந்தாராய்ந்தரு நற்பொருள் உரைப்பாய்;
மிகைபடச் சொல்லுவதால் மேன்மை கெடுங்கண்மணியே.

73. அவை அஞ்சாமை.

கற்றோர் சபைதனில் நீ கற்றபொருள் நன்குரைத்து
முற்றும் அவர்கூற, முழுதும் உணர் கண்மணியே.

74. நாடு.

தீயாவிளைவும், திருவுடையார், தக்கோரும்,
ஓயாவளமும் உடைய, துயர் நாடாமே.

75. அரண்.

பகைவர் புகற்கரிதாய்ப், பண்டம் எலாம் உள்ளுடைத்தாய்,
வகையா நீர், மண், மலை, கான், வாய்ப்புடையதே அரணும்.

76. பொருள் செயல்வகை.

இல்லாரையாரும் இகழ்வார்; உடையாரைப்
பொல்லாரெனினும் புகழ்வார்; பொருள்வலிதே.

77. படைமாட்சி

கூற்றன் எதிர் வந்தாலும் கோபித்தெதிர் நின்று
ஆற்றலுடன் போர்புரியும் ஆண்மையுள்ளதே படையாம்.

78. படைச்செருக்கு.

கண்ணெதிர் வேல்தாக்கினும் கண்ணிமையாத் திறமனத்
திண்ணமுடைமை செருக்காம் படைதனக்கே.

79. நட்பு.

நல்லோருடைய நட்பு நாள்தோறு மேல்வளரும்;
பொல்லாருடைய நட்புப் போகப் போகக் குறையும்.

80. நட்பாராய்தல்.

கெடுங்காலங் கைவிடுவார் கேண்மைக் குரியரல்லர்;
கொடுத்தேனுங் கொள்ளு நீ குற்றமிலார் நட்புரிமை.

81. பழமை.

நண்பர் சில வேளையில் நாம் புண்படவே செய்திடினும்,
பண்பெனப் பாராட்டல் பழமை நயம், கண்மணியே.

82. தீ நட்பு.

சொல்வதொன்று, செய்வதொன்று, தன்னுமனத் தொன்றுடைய
பொல்லார் நட்புக்கனவிலும் பொருந்தலாகாதே.

83. கூடா நட்பு.

தொழுகையுள்ளும் வாளிருக்கும்; சூதுடையோர் எங்கிமிக
அழுகையுள்ளும் வஞ்சனையுண்டச் செயலை நம்பாதே.

84. பேதைமை.

ஓதியுணர்ந்தும், பிறர்க்குரைத்தும், தானடங்காப்
பேதையைப்போற் பேதையுண்டோ? பேசாய் என்கண்மணியே.

85 புல்லறிவாண்மை.

அறிவிலார் என்றும் அவர்தமக்கே செய்யும் இடர்
பிறிதொருவர் செய்வாரோ? பேசாய் பசுங்கிளியே.

86. இகல்.

பகைத்தல் எனும் உட்பிணியைப் பாழ்பட நீ விட்டொழித்தால்,
திருத்த செல்வம் தான் வருங்காண்; மேற்கதிக்கும் சார்பாமே.

87. பகைமாட்சி.

அடுத்திருந்தே ஆகாதன செய்வாரோடுபகை
கொடுத்துங் கொளல் வேண்டும்; குற்றமன்று கண்மணியே.

88. பகைத்திறந்தெறிதல்.

பகைவரையும் நண்பரெனப் பார்த்தொழுகும் பண்புடையார்க்
இகல் [illegible] இவ்வுலகம்; யாவும் அவர்க்கீழ் அடங்கும்.

89. உட்பகை.

உட்பகை சற்றுண்டேல் உடனே வெளிப்படுத்தி
புட்பிளவைக் கொப்பாய்ப் பொருந்துமாற்று, கண்ணே.

90. பெரியாரைப் பிழையாமை.

பெரியார்க்கு நீ தான் பிழை எதுவேன் செய்வாயேல்,
எரியாற் சுடுவதிலும் எண்மடங்கு தீங்குறுமே.

91. பெண்வழிச் சேரல்.

இல்லாளுக் கஞ்சுவான், என்ன செய்வான்; ஏழையுயிர்!
நல்லார்க்கும் நல்ல செய்யான், நாளும் நடைப்பிணமே.

92 வரைவின் மகளிர்.

பணந்தெய்வம் என்பார், பணங்கொடுக்கும் பேர்களையூர்ப்
பிணம் என்றெண்ணிச் சேர்வார்: பேய்கள் உறவாகாதே.

93. கள்ளுண்ணாமை.

குடிவெறியாலே வழியில் கோலம் அழிந்தே கிடந்த
தடியனையான் பாராமல் தட்டி விழுந்தேன், மணியே.

94. சூது.

சூதாற் கிடைத்த பொருள் தூண்டில் இரையாம்; அதனால
யாதுவரினும் அதற்காயிரம் பங்காம் அழிவே.

95. மருந்து.

பிணியின் இயல்பும், பிணியாளியின் இயல்பும்
துணிந்து, காலத்தியல்பும் தூக்கல், மருந்தின் முறையாம்.

96. குடிமை.

கோடிபெறினும் குடிப்பிறந்தார் தீயசெய்யார்;
நாடிடினும் நன்மை செய்யார் நற்குடித் தோன்றாதவரே.

97. மானம்.

மயிர் நீங்கின் வாழாத வண்கவரிமான் போல்வார்
உயிர்விடுவார், மானம் ஒழியும்படி நேர்ந்தால்.

98. பெருமை.

பொறுமை, பணிவுடைமை, போற்றி ஒழுகல், பெருமை;
சிறுமையாம் தற்பெருமை, சீறுதல், குற்றங்கூறல்.

99. சான்றாண்மை.

அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை, ஐந்தும்
இன்பநலஞ் சான்றோர் இலக்கணங்காண், கண்மணியே.

100. பண்புடைமை.

அரம்போலும் கூர்ந்த மதியாளரே யானாலும்
மரம்போல் எண்ணப்படுவார், மக்கட்பண்பில்லாதார்.

101. நன்றியில் செல்வம்.

உண்ணான், பிறர்க்குதவான், உள்ளதெல்லாம் மூடிவைப்பான்,
என்ன மனிதன்; இந்த [illegible]ட்டி பழுத்தென்னபலன்?

102. நாணுடைமை.

நடத்தையால் நாணுதலே நாணுடைமை; ஊண், உடை,
யாரிடத்து முண்டு; பாவை இடைக்கும் உடை உண்டு, கண்ணே.

103. குடி செயல் வகை.

தன் குடும்பம் தாங்க எண்ணளித் தாழா துழைப்பவர்க்கே,
முன்னின்றுதவும் முழுமுதலாம் மெய்ப்பொருளே.

104 உழவு.

உழவுத்தொழிலே எல்லாத்தொழிற்கும் உயர்ந்ததுவாம்;
தொழுதொழிலோர் தம்பசியாம் தீப்பணி தீர்க்கும்மருந்தாம்.

105 நல்குரவு.

தீயின்மேல் தூங்கிடினும் தூங்கலாம்; தீயவறுமை
நோய்கொண்டோர் தூங்கல் நொடிப்பொழுதேனும் அரிதே.

106 இரவு.

ஏற்பதுவும் நவதொக்கும், இல்லை என்னு நீயபவர்பால்.
தோற்றார் செல்வர், இரப்போர் தொல்லுலகில் இல்லை எனில்.

107 இரவச்சம்.

"பரந்து கெடுக" எனும் பாதக்குறள் பார்த்தோர்
உண்ணலும் தொழிலாம் இந்தியருக்கென்றாரே.

108 கயமை.

கரும்பிரும்பு போலும் கயவருக்குத் துன்பிழைத்தால்,
விரும்பியவாறெல்லாம் விரைந்தினிது செய்வாரே.

காமத்துப் பால்.

புறநடை.

(a) காதலியல் உரைத்தல் கட்டம் இதில் என்றுணும்
ஓதல் ஒழிப்பின் ஒப்பார் ஒருநூலறி வுடையார்.

(b) இம்மை மறுமைக்குரிய இல்லறமெய்யன்புணர்த்தி
நம்மை அரனேடிணைக்க காமவதிப்பாற்கருத்தாம்.

(c) காதலனும் காதலியும் காதலுரை கூறும் நடை
ஓதலுற்றேன்; நீதிமுறை உற்றுணர்வாய் கண்
[மணியே.

109 நகை அணங்குறுத்தல்

உண்டால் அன்றோ களிப்பாம் ஊறிவரும் தேன் அமுதம்;
கண்டாற்களிமிகுமே காதலியின் கட்டழகை.

110 குறிப்பறிதல்.

கண்ணும் கண்ணுங் கலந்தால் காரியம் கல்யாணமதாம்;
பெண்ணும் பிள்ளையும் அப்பால் பேசில் என் பேசாவிடில் ஏன்?

111 புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

உணருந்தோறும்புதிய உண்மகிழ்ச்சி தோன்றுதல் போல்
புணருந்தோறுங்காதல் புத்தமுதாம்பூங்கிளியே.

112 நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நிலவும் நிகர்த்தல் இன்றே நேரிழையின் செம்முகத்தை,
பலர்காண மாசுபடிந்திருக்கும் காரணத்தால்.

113 காதற்சிறப்புரைத்தல்.

கண்ணுள் எப்போதும் கலந்து நிற்கும் காதலரை
எண்ணும்வகை அறியேன், யாண்டும் மறவாததனால்.

114 நாணுத்துறவுரைத்தல்.

காதல் எனும் வெள்ளம் கரைபுரண்டு போகையிலே
காதமுறு நாணம் நடுநிலை விட்டோமென்றே.

115 அலர் அறிவுறுத்தல்.

அலர் கூறிக்காதல் அவித்திடலாம் என்றிருத்தல்,
வலஞ்சுழிக்கும் தீயில் நெய்யை வார்த்தவித்தல் போலுமன்றே.

116 பிரிவாற்றாமை.

இனமிலாவனத்தில் இருத்தல் துன்பமாம்; அதிலும்
கன துன்பமாம் பிரிதல், கண்போன்றவர் துணிந்தே.

117 படர் மெலிந்திரங்கல்.

இறைக்க இறைக்கப் பெருகும் ஈரமணல் ஊற்றதுபோல்
மறைக்க மறைக்கமிகுமே மாறாத காதல்நோய்.

118 கண்விதுப்பழிதல்.

காணாப்போதும் தூங்கா; கண்டவிடத்தும் தூங்கா;
வீணாய்த்துயருறுமே வேலையற்ற கண்களைந்தே.

119 பசப்புறுபருவரல்.

சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார்; கைம்மாறு
நோயும் பசப்பும் எனக்களித்தார்; நோவதென்னே!

120 தனிப்படர் மிகுதி.

ஒருதலை சேர்காதல் மிக உண்டாக்கும் துன்பமரோ;
இருதலையும் நேர்மையிசைவின், இன்பங்கைக்கனியாம்.

121 நினைந்தவர் புலம்பல்.

தந்நெஞ்சுள் என்னை வரவிடார்; நாணுரோ,
எந்நெஞ்சுள் என்றும் இனிது வந்து வாழுதற்கே!

122 கனவு நிலையுரைத்தல்.

தூங்கும்போதெல்லாம் என் தோள்மேலிருந்து, விழித்
தாங்கு நெஞ்சினுள் ஒழிப்பர் அன்புடையார், ஆரமுதே.

123 பொழுது கண்டிரங்கல்.

காலை அரும்பாய்க், கடும்பகலிற் போதாகி,
மாலை மலர்ந்திடும்பூ, மன்னிய காதல்தானே.

124 உறுப்பு நலனழிதல்.

முயங்கியகை சற்றே நெகிழ்த்தேன், நோமென்று முன்னுள்
அயர்ந்து பசந்ததவள் நெற்றி; இன்னும் ஆற்றுவனோ!

125 நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

காதலர்பாற் செல்லின், நெஞ்சே கண்ணிரண்டும் முன்கொடுபோ;
வாதனை செய்தென்னை வருத்தும், இவை இங்கிருந்தால்.

126 நிறையழிதல்.

மறைத்தாலும் தும்மலைப்போல மாறிவந்து தோன்றிவிடும்;
நிறையழிக்கும்; காதலின்நோய் நீங்கும் வகைவேறுளதோ!

127 அவர் வயின் விதும்பல்.

ஊடுவனோ, கூடுவனோ, ஊடலுடன் கூடுவனோ,
நாடும் உளத்தோடணுகி நட்டார் வருமுன்வரினே?

128 குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அன்பைப்பெருக்கி எனபால் ஆர்துயர் எல்லாம் அகற்றி,
இன்பமுறக்கலத்தல் என்னுளக்காற் குதுடைத்தே.

129 புணர்ச்சி விதும்பல்.

ஊடலாம் என்றிருந்தேன் உற்றவரைக்கண்டவுடன்;
கூடல் அல்லாதொன்றுங் குறித்திலை; கூர் நெஞ்சமே!

130 நெஞ்சொடு புலத்தல்.

கெட்டார்க்கு நட்டாரில் என்னும்மொழி கேட்டதுண்டோ?
விட்டாய் நெஞ்சே எனை நீ; விட்டவர்பால் ஓடுதியோ?

131 புலவி.

உப்புணவுக் கெப்படியோ, அப்படி ஊடல் இனிதாம்;
தப்புணர்வாலே மிகுந்தால், தன் சுவையும் போய்விடுமே.

132 புலவி நுணுக்கம்.

தும்மினேன்; யார் நினைத்தென்றேங்கினன் தும்மடக்கி
விம்மினேன்; ஏன் மறைத்தீர் என்று கண்ணீர் விட்டழுதாள்.

133 ஊடலுவகை.

உணவின் சுவை பசியால் உற்றுமிகுந்தன்மையைப்போல்
புணர்வின்பம் ஊடலினாற் பூரணமாங் கண்மணியே.

முற்றிற்று.

தேவர் நூலின் திருநெறிபற்றியே
பாவதாகிய பண்பிற்றாலாட்டுநூல்
யாவர்பாலும் இனிது விளங்கவே
தேவ நாதன் திருவடி வாழ்த்துவாம்.

திருமணவாழ்த்து:

தெய்வவணக்கம்.

எங்கும் எம்முளத்தும் தங்கும் இறைவனைப்
பொழுதும் உள்ளன்புடன் போற்றுவம் யாமே.

பொதுவியல்: மணமக்களை ஆசீர்வதித்தல்.

வாழ்த்துகிறோம் வாழ்த்துகிறோம் மாப்பிள்ளையும் பெண்ணையும் நாம்
வாழ்த்துகிறோம் பல்லாண்டு மங்களமாய் வாழ்கவென்றே.

பூவும் மணமும்போல் பொருந்தியே வாழ்ந்திருப்பீர்!
பாவும் பொருளும்போல் பண்புடையராய் வாழ்வீர்!
பழஞ்சர் சுவைபோற் பழகி நன்றாய் வாழ்ந்திருப்பீர்!
எழும்பெரியரான பின்னும் கேண்மை குன்றாமல் வாழ்வீர்!
அன்றிலும் பேடும்போல் அன்பொழுக வாழ்ந்திருப்பீர்!
என்றும்பிரியீர் இமைப் பொழுதும் தாமறவீர்!
[illegible]ரமும் நற்றாணும் ஒன்றிற் கொன்று தரவாய்ப்!
சித்திரமாய் நிற்பதுபோல் பங்குடையராய் வாழ்வீர்!

தலைவனியல்: மணமகள் முன்னிலை.

பெண்மணியே கைப்பிடித்த பேரழகர் தன் குணத்தைக்
கண்மணியே சொல்லுகிறேன் காதலுடன் கேட்பாய் நீ
பூவுலகெலாம்புகழும் புண்ணியவான் தன் பெயரை
நாவிலுரைக்க கனி இனிக்கும் என்பர் நல்லோர்.
சீர்பொருந்தும் நம்மருமைச் செல்வர் குணம் செப்பிடுங்கால்
நார்பொருந்தும் பூமணம்போல் காமுறுவோம் நங்காய் கேள்.
ஆனாலும் நேரமில்லை அத்தனையும் சொல்வதற்கு
தேனாகிலும் சிறக உண்பவர்க்கே தீஞ்சுவையாம்
உன்கணவர் நம்பதியை உள்ளபடி ஓர்ந்தவர்காண்
நின்கணவர் எந்நாளும் நீங்காத பட்சம் வைப்பார்.

தலைவர் இவர் தன்கடமை தக்கபடி தேர்ந்தவர்காண்
தலைவியும் தானும் சரிசமனும் என்றுணர்வார்.
பலவிதத்திலும் மனைவி பர்த்தாவோ டொப்பெனினும்
சிலவிதத்தில் மேலெனவே சிந்திப்பார் உண்மையவர்
ஆதரவாய்ப் பெண்மணியை அன்பமருங்கண்ணெனவே
காதலுடன் காத்தல் கணவர்கடன் என்றறிவார்
என்றறிவதால்இந்த ஏற்றமுள்ள பெண்பிறப்பின்
நன்மறிவார் தம்முடைய நல்லுயிர்போற் போற்றிடுவார்
பசுவை வணங்குமிந்தப் பாரத நாட்டார் குறிப்பாம்
விசுவசிப்போர்க்கெல்லாம் விளங்கும் இதன் மெய்ப்பொருளே!
காதல்மேற் காதலுற்ற காதலர் கண்ணுள்ளொளிபோல்
பேதமறக்கலந்து பேரின்பம் எய்துவரே.
நாட்டுக்கெல்லாம் அரசாம் நன்மையுறப்பெற்றாலும்
வீட்டுக்கரசியிடம் விளையாடி வாழ்ந்திருப்பார்.
கோபியார்வீணாய்க் கொடுமொழிகள் தாம்பகரார்.
பாரியாள்சற்றும் பசித்திருக்கச்சம்மதியார்
சிறுமையால் சங்கடத்தில் சினமூட்டினாலுமவர்
பொறுமையால் எல்லாம் பொறுக்கவல்ல புண்ணியர்காண்
வீட்டு வேலை மிகுந்தும் வேலையர் இல்லாதிருந்தால்
கூட்டுவார் மூட்டுவார் கூட இருந்தாதரிப்பார்.
மகப்பெறுதலாம் பெருமை மாதருக்கே யானாலும்
மிகப்பண்புறவளர்த்தல் வித்தகர் கைக்கொள்வாரே.
பொறுமையே பூணாகப் பூண்ட செல்வர் ஆதலினால்
வறுமையிலும் வாழ்வுகுன்றா வள்ளலிவர் கண்மணியே.
தாறுமாறாய்வைத தன்மனைவி ஏச்சை எல்லாம்
சீறும் இடியின்னல்என்றே சிந்தை நோவாதிருக்க
மேலும் அவள் தண்ணீரை மே[illegible]மேல் நின்றூற்ற
சாலும் அந்த மின் இடிக்குத் தக்க மழை என்றுரைத்த
சான்றவரிற் சான்றவராம் 'சாக்கிரதாஸ்' (Socrates) என்பவரைப்
போன்றவர் என்றாலும் பொருந்தும் இந்தப்புண்ணியர்க்கே!
இன்னும்பலவாம் இவர்க்குள்ள நற்குணங்கள்.
சொன்னால் விரியும் சுருக்கினேன் பெண்மணியே.

3. தலைவி இயல்: மணமகன் முன்னிலை.

கலைபலவாங் கற்றுணர்ந்த கன்னிகை நீர் கைப்பிடித்த
தலைவி இவள் தன் சீரைச் சாற்றுகிறேன் புண்ணியரே.
வார்த்தை செவிக்கமுதாம் வண்மை மிடிப்பகையாம்.
பார்த்தால் பசி தீரும் பால் போல் மதி முகத்தை
தலைவனே தெய்வம் என்பாள் தன்னுயிராம் என்றுணர்வாள்
நிலையறியும் தன்னிலையில் நீங்கா நிறையுடையாள்
கா[illegible]கைவிரும்பாள் காவலன் பாதந்தொழுவாள்
மா[illegible]னத்திலுறாள் மங்கையிவள் மாண்புடையாள்.
பாங்காய்ச்சமைத்திடுவாள் பட்சணம் செய்யத்தவறாள்
தூங்காள் நீர் தூங்கு முன்னே தூங்கி முன்பு தானெழுவாள்
எத்தனைபேர் வேலைக்கிருந்தாலும் எற்றமுற
அத்தனையுமேற்பார்த் தழகாய் அமைத்திடுவாள்
பண்டங்கள் சிந்தாமல் பார்த்துவைக்கும் பாங்குடையாள்
கண்டபடி போடாமல் கட்டுமட்டாய் வைத்திருப்பாள்
செட்டாய்ச்செலவிடுவாள் செல்வம் திரட்டி வைப்பாள்
கட்டாக வீட்டிலுள்ள காரியம் எல்லாம் முடிப்பாள்
தாராளக்காரி நன்றாய்த் தாரதம்மியம் தெரிவாள்
கூரானபுத்தியுள்ளாள் கூறுமலை அறிவாள்
தையல் முதலாம் கைத்தொழிலில் வல்லவள்காண்
கையாற் பலகலையும் கற்றுணர்ந்த கன்னிகைகாண்
விண்ணவரும் உள்மகிழ மேதினி எல்லாம் புகழ
பண்ணோடினிதாகப் பாடவல்ல உத்தமிகாண்
பூக்கொய்ய வல்லவள்காண் பூத்தொடுக்க வல்லவள்காண்
வாக்காக மற்றும் வரிசை செய்ய வல்லவள்காண்
போதிக்க வல்லவள்காண் புத்தி சொல்லவல்லவள்காண்
சாதிக்க வல்லவள்காண் சாஸ்திரத்தில் வல்லவள்காண்
கொண்டான் உளக்குறிப்பைக் கூர்ந்தறிய வல்லவள்காண்
"கொண்டா" எனும்முன் கொணர்ந்து வைப்பாள் வேண்டியதை
பண்டைப்பகை நினையாள் பண்புடையாள் யாரிடத்தும்
சண்டை செய்வோர் தங்களையும் தான்போய் விலக்கிடுவாள்

வீட்டு வேலை தீர்ந்தால் வீண்பேச்சுப் பேசாமல்
பாட்டும் படிப்பும் பயின்றிருப்பாள் எந்நாளும்
உத்தியோக வேலை மிகுந் துமை வருத்தும் வேளைகளில்
பத்திமையால் தான்பகுந்து பார்த்துதவ தக்கவள்தான்.
உத்தி புகச்சொல்வதல்லால் உத்தரவை மீறுவள்காண்.
எத்திறத்தும் உம்மோ டிசைந்திடுவாள் எந்திழையாள்.
பேதமையும் மாசநக்கோர் பேரணியாம் என்றபடி
கோதையறியாள்கொ ரப் கோள் கோபம் குற்றம் ஒன்றும்.
எவ்வேளை எவ்விடத்தில் எவ்வேலை செய்திடினும்.
அவ்வேளை அவ்விடத்தும் ஆமகளைத்தான் மறவாள்.
சொப்பனத்தில் தோன்றுவதும் தூய திருமேனி ஒன்றே.
இப்படியே மெய்மறந்தும் எண்ணல் உந்தம் சீர் சிறப்பே!

ஆதலால் தன்கணவன் ஆகாதனசெயினும்
காதலாற் சீர்ப்படுத்தும் கன்னியிவள் என்றறிவீர்.
திருந்தவல்ல உத்தமியால் சீர்கேடனுந்திருந்தும்
கருத்துறுவான் என்பதற்கோர் காதை யுண்டு ✱. சொல்லுகிறேன்
† [கோமல்லே.

1. ஓர் காலத்தோர் ஊரில் உற்றமண மக்கள்மிக
நேராக் எழாண்டு நேர்மையுடன் வாழ்கையிலே.

2. சோர இடஞ்சேர்ந்த தீவினையாலே கணவன்
போரார் கண்ணால் மயக்கும் பொன்னி வலையிற்புகுந்தான்.

3. ஆளுக்குள் ஆள் மறைக்கும் ஆசாடபூதி அன்பில்
நாளுக்குநாள் மூழ்கி நன்மை எல்லாந்தோற்றுவிட்டான்.

4. தாசிமனை தன் வீடாய்த் தக்கோரைக்கண்டாலும்
கூசிடான் அற்பருடன் கொண்டாட்டமடித்திரிந்தான்.

5. இத்தனைக்கும், வாழவந்தாள் ஏனென்றுர் அச்சத்தால்
சித்தம் திரும்புவகை செய்தாள் பணிவிடைகள்.

N. B.— ✱ வாசித்து கதை சொல்லுக. † வாசித்து கதையை விட்டிட்டு, "இத்தகைய சீலம்" என்பதைத் தொடர்ந்து முடிக்க.

6. நித்சனைப்பூசித்தாள் கண்ணீரால் தரை மெழுகி,
பத்தினியைச்சோதித்த பான்மையினிச்சொல்லுகிறேன்:

7. "மந்திரத்தாலே விழுமோ மாங்காய்" என்றவ்வேசை
தந்திரத்தால் எல்லாம் தனக்காக்கவே துணிந்தாள்.

8. "என்னிடத்தில் மோகம்மிக வைத்துளான் என்றாலும் தன்
பன்னிகற்பில் மெத்தப்ப பரிவுண்டயான் என் செய்வேன்.

9. ஆனாலும் என்ன? என்னால் ஆகாததொன்றுளதோ?
தேனார் மொழிகற்பைத் தீவினையாலே சிதைப்பேன்.

10. என்று துணிந்து கற்பித்திட்டாள் இருகடிதம்:
ஒன்றுத்தமிகடிதம் போலும் இனிமற்றொன்று.

11. சாவுபுருடன் கடிதம் போலும் இவள் கற்பித்தாள்,
இரண்டையுமே தான் கொடுத்தாள் யாரிடத்தில் என்றாலோ?

12. உத்தமிக்கு நித்தியம் வந்தூழியஞ் செய்வாள் ஒருத்தி
மத்தி மத்திலும் இழிந்த மாடத்தி கைக்கொடுத்து

13. போடுவித்தாள் முந்தினதைப் பொற்பாசி பெட்டியிலே
"தோடுவித்தேனும்உனக்குத் தொண்ணூறு பொன்தருவேன்.

14. மற்றிக்கடிதம் உன்றன் மடியிலிருந்து வீழ்வது போல்
சுற்றித்துணியில் வைத்துத் தோழன் முன்னே வீழ்த்து
[வையேல்."

15. என்றது கேட்டவ்வாறியற்ற இசைந்தாள் கிழவி
நன்றறியாப் பேதையர்செய் நன்றி கொலற் கஞ்சுவரோ!

16. அப்பால், பரத்தை அந்தப்பேயனிடஞ் சொல்லுகிறாள்:
"இப்பாவி சொன்னதெல்லாம் ஏற்காதே உங்களுக்கு.

17. கண்ணாரக்கண்டபின்பு கட்டழகி சொற்பலிக்கும்
கண்ணாளர் கைக்கடிதம் கைப்பெட்டிக்குள்ளிருக்கும்.

18. சோதித்தால் உண்மை துலங்கும்" என்றாள் சூதுடையாள்.
போதித்தவாறே புகுந்திட்டான் உள் அறையில்.

19. பார்த்தான் பரமார்த்தன் பத்தினியின் பெட்டியிலே
பார்த்தான் கடிதம் படித்தான்பின் வாக்கியத்தை:

20. "சுத்து மணி [illegible]ரித்த தோழன் வெளியானபின்பு
பத்து மணிக்குச்சரியாய்ப் பார்ப்பா யுன் வீட்டில் எனை"

21. வேர்த்தான் விறுவிறுத்தான் வெட்டுவேன் என்றெழுந்தான்
ஆர்த்தரவஞ் செய்யா[illegible]க்கினன் மூள் சினத்தை

22. "கொஞ்சநேரம் பொறு[illegible]க் கூடவருங் கள்வனையும்"
அஞ்சாமலே நான் அரை நொடியில் வெட்டிடுவேன்

23. என்று மனத்துள் உரைத்தங் கெப்போதும் போவது[illegible]போல்
அன்றும் வெளி ஏறிவந்தான் அப்பால் நடந்ததிது:

24. வீட்டின் விலாப்புறத்தில் வீசு கா[illegible]ற்றோட்டவழி
காட்டிவிடும் உள் நிகழும் காரியங்கள் அத்தனையும்

25. ஏற்ற இடத்தில் இருந்து கொண்டான் பக்குவமாய்
வேற்றாளைக்காண்பான் வெகு நேரங்காத்திருந்தான்

26. காயிதத்திற்கண்ட கடிகை வரும் வரையும்
[illegible]யுதத்தைத்தீட்டியவன் அவ்விடத்தே காத்திருந்தான்

27. கள்ளிராப் போதாயும் நாயும் வரக்கண்டிலனே
பிள்ளைவிழித்துப் பசியாற் பேரிரைச்சலிட்டழுதான்

28. அன்னை எழுந்தவனுக்கன்னம் கொடுக்கலுற்றாள்.
அன்னையழக்கண்டவன் "நீர் ஏன் அழுவீர்! சொல்லும் அம்மா

29. 'அப்பாவைக்காணம்' என்றோ? அவர்க்கா அழுவானேன்?
அப்பா தான் உம்மை அடித்துதைத்து வைதாரே!

30. உங்கள் அப்பா, மாமா உதவி செய்யப் போதாதா?
எங்களுக்கெங்கப்பாவால் என்னபலன் [illegible]தாவே!"

31. என்று தெளிவாய் எடுத்துரைத்தான் உள்ளதெல்லாம்
நன்றுணர்ந்து தீய தெண்ணு நன்மனையாள் எதாளைப்பா[illegible]

32. "அப்படி எல்லாம் நீ அலட்டாதே கண்மணி[illegible]
எப்படியார் செய்தாலும் அப்பாவை ஒப்பாரோ?

33. அப்பாவுக்காக நாம் ஆண்டவனை வேண்டுவம்" என்ற
இப்பால் மொழியோடங்கி அருவி தோன்றினவே.

34. கள்ளமனந்துள்ளும் என்ற கட்டுரைதான் பொய்த்திடுமோ?
மெள்ள எழுந்தக்கிழவி "ஏன் அழுதீர் விம்மி" என்றுள்.

35. அப்பொழுது பையனும் பார்த்தனனைவிடம் சொல்லுகிறன்
இப்பகல் இம்மாடத்தி லேதோ ஒரு கடிதம்

36. வைத்தான் உம்பெட்டி" என வாய்விட்டுரைக்குமுன்னே
பித்தானுற் போந் கிழவி வாய் குழறி மெய்விதிர்த்தான்.

37. கேட்டிருந்த வீரன்நெஞ்சங் கீழ்மாறி நின்றுருக
வீட்டிற்குள் ஓடிவந்தான் வீழ்ந்தான் தன் மாதடியில்

38. மேனிகழந்த வெல்லாம் விளம்பல் மிகையாமே:
நானிலத்தாரும்புகழ நன்னயமாய் வாழ்ந்தனர்காண்.

இத்தகைய சீலம் இவட்கியல்பா யுள்ளதுகாண்.
பத்தி சோதிப்பனெனப் பார்த்தல் அறிவாகாதே.

பாதியுடல் பார்வதியாய்ப் பாதிபரமேசுரனுய்
நீதியுடன் வாழ்வர் எனும் நேர்மையுரை நன்குணர்வீர்!
நெடுமால்தன் நெஞ்சில் வைத்தார் நேரிழையாள் லட்சுமியை
விடுவாரலர் என்பார் மேன்மையுரை நன்குணர்வீர்!
மெல்லியலின் கல்வி நலம் வேதன் அறிந்தோநாவில்
சொல்லணங்கை வைத்ததெனச் சொல்லுமுறை, நன்குணர்வீர்.

வாழ்த்துகின்றேம் வாழ்த்துகின்றேம் மாப்பிள்ளையும் பெண்ணையும்நாம்
வாழ்த்துகின்றேம் என்றென்றும் மங்களமாய் வாழ்வீரே!

திருமணவாழ்த்து முற்றிற்று.

குறிப்பு.

இப்புஸ்தகம் வேண்டுவோர் இதன் ஆசிரியரிடத்திலும் திருநெல்வேலி மதுரை முதலான இடங்களில் முக்கியமான புஸ்தக வியாபாரிகளிடத்திலும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.—மு. பொ. ஈ. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.